

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6107/2564

บริษัท บ.โจทก์ นาย ณ.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 148

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีก่อน ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยเป็นหนี้บัตรเครดิตและต้องรับผิดชอบต่อโจทก์เพียงมูลหนี้เดียว คำขออื่นในใยกนั้น เท่ากับศาลชั้นต้นมิได้พิพากษาให้จำเลยรับผิดชอบในมูลหนี้สินเชื่อพร้อมใช้และสินเชื่อบุคคล หากโจทก์เห็นว่าคำพิพากษาของศาลชั้นต้นคดีก่อนไม่ถูกต้องอย่างไร โจทก์ก็ชอบที่จะอุทธรณ์คำพิพากษาศาลชั้นต้นดังกล่าวต่อศาลอุทธรณ์ภาค 1 เพื่อแก้ไขให้ถูกต้องได้ แต่โจทก์มิได้อุทธรณ์จนคดีถึงที่สุดแล้ว การที่โจทก์นำมูลหนี้สินเชื่อพร้อมใช้และสินเชื่อบุคคลมาฟ้องจำเลยเป็นคดีนี้ จึงเป็นกรณีที่คู่ความเดียวกันรื้อร้องฟ้องกันอีกในประเด็นที่ได้วินิจฉัยโดยอาศัยเหตุอย่างเดียวกัน ฟ้องโจทก์จึงเป็นฟ้องซ้ำกับคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ ผบ.1059/2554 ของศาลชั้นต้น

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ไขฟ้องขอให้บังคับจำเลยชำระเงิน 303,406.58 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปี ของต้นเงิน 91,867.45 บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ โจทก์อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 1 แผนกคดีผู้บริโภคพิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ โจทก์ฎีกา โดยศาลฎีกาแผนกคดีผู้บริโภคอนุญาตให้ฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีผู้บริโภควินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นที่คู่ความมิได้โต้เถียงกันในชั้นนี้รับฟังได้ว่า ก่อนคดีนี้โจทก์เคยฟ้องจำเลยเป็นคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ผบ.985/2554 ของศาลชั้นต้น ขอให้บังคับจำเลยชำระหนี้ในมูลหนี้บัตรเครดิต สินเชื่อพร้อมใช้ และสินเชื่อบุคคล จำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาให้จำเลยชำระหนี้ในมูลหนี้บัตรเครดิตแก่โจทก์ ไม่มีคู่ความอุทธรณ์ คดีดังกล่าวถึงที่สุดแล้วตามคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ ผบ.1059/2554 ของศาลชั้นต้น โจทก์มาฟ้องจำเลยเป็นคดีนี้ขอให้บังคับจำเลยชำระหนี้ในมูลหนี้สินเชื่อพร้อมใช้ และสินเชื่อบุคคล อันเป็นมูลหนี้เดียวกันกับมูลหนี้ที่โจทก์เคยฟ้องจำเลยมาแล้วในคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ ผบ.1059/2554 ของศาลชั้นต้น คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามที่โจทก์ได้รับอนุญาตให้ฎีกาว่า คดีนี้เป็นฟ้องซ้ำกับคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ ผบ.1059/2554 ของศาลชั้นต้น ระหว่างบริษัท บ. โจทก์ นาย ณ. จำเลย ในส่วนที่ฟ้องขอให้รับผิดชอบในมูลหนี้ตามสัญญากู้ประเภทสินเชื่อพร้อมใช้และสินเชื่อบุคคลหรือไม่ โดยโจทก์ฎีกาสรุปรว่า คดีแพ่งหมายเลขแดงที่ ผบ. 1059/2554 ของศาลชั้นต้น เป็นคดีที่โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยชำระหนี้แก่โจทก์ 3 มูลหนี้ ได้แก่ มูลหนี้บัตรเครดิต สินเชื่อพร้อมใช้ และสินเชื่อบุคคล ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาให้จำเลยชำระหนี้แก่โจทก์ตามมูลหนี้บัตรเครดิตเท่านั้น ไม่ได้วินิจฉัยและพิพากษาในมูลหนี้สินเชื่อพร้อมใช้ และสินเชื่อบุคคลแต่อย่างใด โจทก์จึงมีสิทธิที่จะนำมูลหนี้สินเชื่อพร้อมใช้และสินเชื่อบุคคลมาฟ้องจำเลยเป็นคดีนี้ได้ไม่เป็นฟ้องซ้ำตามที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 วินิจฉัย เห็นว่าตามคำพิพากษาในคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ ผบ.1059/2554 ของศาลชั้นต้น ที่วินิจฉัยว่า จำเลยเป็นหนี้บัตรเครดิตและต้องรับผิดชอบต่อโจทก์เพียงมูลหนี้เดียว คำขออื่นในใยกนั้น เท่ากับศาลชั้นต้นมิได้พิพากษาให้จำเลยรับผิดชอบในมูลหนี้สินเชื่อพร้อมใช้และสินเชื่อบุคคล หากโจทก์เห็นว่า

คำพิพากษาของศาลชั้นต้นไม่ถูกต้องอย่างไร โจทก์ก็ชอบที่จะอุทธรณ์คำพิพากษาศาลชั้นต้น
ดังกล่าวต่อศาลอุทธรณ์ภาค 1 เพื่อแก้ไขให้ถูกต้องได้ แต่โจทก์มิได้อุทธรณ์จนคดีถึงที่สุดแล้ว การที่
โจทก์นำมูลหนี้สินเชื่อพร้อมใช้และสินเชื่อส่วนบุคคลมาฟ้องจำเลยเป็นคดีนี้ จึงเป็นกรณีที่คู่ความ
เดียวกันหรือร้องฟ้องกันอีกในประเด็นที่ได้วินิจฉัยโดยอาศัยเหตุอย่างเดียวกัน ฟ้องโจทก์จึงเป็นฟ้อง
ซ้ำกับคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ ผบ.1059/2554 ของศาลชั้นต้น ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 วินิจฉัยว่าฟ้อง
โจทก์คดีนี้เป็นฟ้องซ้ำนั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน
ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

นพรัตน์ สীติศประเสริฐ · ประทีป อ่าววิจิตรกุล · สันติชัย วัฒนวิทย์กรรม

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/6107/2564>